

יוצא לאור ע"י

מרכז היכל הקודש הסידי ברסלב

בנשיאות

כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

וויליאמסבורג יע"א

287 העיווארד סט.

פרשת ויגש ח' טבת תשע"ג לפ"ק

הדלקת הנרות 4:17 מוצאי שבת 5:45

ההיכל

במשנתו של רבינו הקדוש והנורא מוהר"ן מברסלב ז"ע

בס"ד

זיו הפרשה

כי גם בלי סיבה הזאת יעזור ג"כ השי"ת, כי בידו לעזור בלי שום סיבה כלל, ויהודה בכח קדושתו ומחשבותיו הקדושים עשה פעולה לשרוף את הע"ז היינו כח הטומאה שהכניס פרעה באותן העגלות, כי שם יהודה מורה על ביטול ע"ז וכפירה בע"ז כדמצינו במס' מגילה (דף יג) על מרדכי שנקרא איש יהודי על שכפר בע"ז.

ומצינו ענין זה במעשה של הבעש"ט הק' בעת שנסע לעיר פוזנא להחזיר פרופעסער אחד בתשובה, שכל דיבור שיצא מפיו הקדוש ה' להב אש ושרף כח אחד מכוחות הטומאה. ואחר שנתתקן כבר היו יכולין לישא את יעקב בעגלות אשר שלח פרעה.

(ס' ענג שבת מהגדיר רבי אפרים"ל מפשעדיבארז וז"ע פגדולי הסידי ברסלב וימא דהילולא מ"ז טבת תש"ו לפ"ק)

התחזקות בענין תפילה

ויגש אליו יהודה איתא במדרש רבנן אמרי הגשה לתפילה, י"ל עפ"י המבואר בדברי רבינו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' רפב) כי צריך האדם לחפש ולבקש ולמצוא בעצמו איזה טוב ועי"ז יוכל להחיות את עצמו תמיד, ולא יפול לעצבות וליאוש ח"ו, כי איך אפשר שלא עשה מימיו איזה מצוה או דבר טוב, וכי ע"ז מוהר"ן ז"ל

(ליקוטי הלכות ה' השכמת הבוקר הלכה א' אות ב') שהטוב שיש בכל אחד מישראל הם אחדות אחת עמו ית' כמש"כ (תהלים קמה) טוב ה' וגו' נמצא שתיכף ומיד כשמחפשים ומוצאים איזה טוב מוצאים אותו ית'.

והנה כשאישי ישראל רוצה לגשת בתפלה להשי"ת ונופלת עליו כבידות עצומה עד שאינו יכול לפתוח פיו, כל זה הוא מפני הרע שחופה את הטוב שבו, שהיא הכפירות שיש בכל אחד ואחד, כי אם ה' האדם מאמין באמונה אמיתית אשר אין מציאות בלעדו ית' כלל והוא ית' לבד נמצא ואין נמצא זולתו והוא בתוך האדם ממש, אז ה' תמיד מתפלל ומדבר עמו ית', כי הלא הקב"ה שוקד על שפתותי, וזהו בי אדוני היינו שקודם שניגש בתפלה אומר בי אדוני, הלא אתה הקב"ה נמצא בי, ואפי' בתוך הרע והחושך שנפלתי לשם גם שם אתה עמדי, כמש"כ (שם כג) גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי, ועי"ז דיבר נא עבדך דבר באזני אדוני כי תיכף ומיד כשנתגלה להאדם אשר השי"ת אתו עמו ואצלו וכל טוב שיש בו הכל הוא הבורא ית' בעצמו בזה יתרחב לבו ויוכל כבר להתפלל אליו ית'.

(ספר זאת התורה)

בענין יודיו ובקשת מחילה מהשי"ת

רבינו ז"ל פנה פעם לתלמידו הרה"ק רבי יודל זצ"ל, שהי' לפני התקרבותו לרבינו ז"ל מתלמידיו הגדולים של הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע, ואמר לו הגידו לי איזה דברי תורה מהרה"ק רבי פנחס זי"ע, אמר לו כך אמר רבי פנחס ז"ל אנו אומרים אשמנו בגדנו גולנו וכו' בלשון רבים, הלא היינו צריכים לומר בלשון יחיד אשמתי וכו', אך הענין הוא שאנו באים עם טענה כביכול להשי"ת ואומרים שאלו לא נתת לנו כח ורשות לא היינו יכולים לחטוא, לכן אומרים אשמנו וכו' בלשון רבים.

ענה ואמר רבינו ז"ל אני ג"כ מפרש כך, ויגש אליו יהודה כאשר איש ישראל נגש להשי"ת לבקש מחילה על עוונותיו, ויאמר בי אדוני ר"ל שאומר הלא כחך השי"ת בי, שבאם נטלת ממני את הכח שלך לא יכולתי לחטוא, אך שמא ידמה האדם בנפשו שהוא פוטר עצמו לגמרי ע"י טענה זו, על זה הוא אומר ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני שהנני מדבר דברי אלו רק כדי שתבוא תפילתי באונן, אבל עדיין אני מתפלל, אל יחור אפך בעבדך כי ידעתי אשר אני החייב.

(חיי מוהר"ן סימן ת')

בענין אמונה שהקב"ה יכול לעזור בלי שום סיבה

במדרש וירא את העגלות [אשר שלח יוסף] אותן העגלות שלח פרעה היכן היו אלא שהיתה עבודה זרה חקוקה עליהם עמד יהודה ושרפן, למוד הוא השבט הזה להיות שורף עבודה זרה, ויש להבין הא כתיב אח"כ וישאו בני ישראל את יעקב וכו' בעגלות אשר שלח פרעה, וי"ל דענין העבודה זרה ה' שפרעה חישב מחשבה רעה באותן העגלות אשר שלח לשאת את יעקב, והיינו שחישב שמוכרח יעקב לרדת מצרימה מחמת הרעב ומוכרח לעשות סיבה להחיות נפשו ובני ביתו וכאילו הסיבות הם ח"ו הכרחיות, ובלתי הסיבות אי אפשר חלילה, ועי' בספה"ק קדושת לוי שפי' העגלות מלשון עיגולים היינו הסיבות ומחשבה זאת הוא בכלל ע"ז, כי צריך האדם להאמין באמונה שלימה כי הכל הוא מאתו ית"ש, ובידו לעזור ולהושיע בלי שום סיבה כלל, ומה שצוה לעשות סיבות כדכתיב וברכך בכל אשר תעשה הוא מגזירת חכמתו ית' כי מאד עמקו מחשבותיו ואנו צריכין לעשות רצונו ית"ש, אבל העיקר הוא האמונה להאמין כי השי"ת הוא כל יכול, ולכן גם אם יתבטל הסיבה לא ידאג האדם מאומה רק יאמין

מרכז "היכל הקודש" חסידי ברסלב

בנשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א
וויליאמסבורג יע"א
287 העיווארד סט.

תאו והתכנסו

הננו בזה להודיע שבעת"ת תשרי

סעודת הילולא קדישא

לכבוד האהרניש"ט של מאור עינינו

מורינו הרב רבי נתן זצוק"ל

ביחד עם סעודת נלווה דמכנה בבית מדרשו של כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

1129 42te St.

במוצאי שבת קודש זו י"ל עשרה בטבת בשעה 8:30

כ"ק מוהרא"ש שליט"א

ידוע שהתחזקות ליימוד ושקיות ספרי ליקוטי הלכות ממוהר"ן ז"ל ושא"י אפשר לקבל לימודו של רבינו ז"ל בלתי ספרי מוהר"ן ז"ל כי הוא אשר יליח והוציא את ענין ההתחזקות מדבריו ז"ל המורה לחיי האדם עם יום ולילות ע"ז לנפולת הנפשו והבנים זאת בספרי הקדושים

תורתנו מנן על כל מאורתי עינינו הוא עינינו מנן עינינו וזכותו תנן עינינו וכו'

הנהלת הקהלה

בארא פארק - וויליאמסבורג - מאנסי - קרית יואל

די הדיקא

קצת שיחות וסיפורים לרגל הילולת הגאון הקדוש מאור עינינו מורינו הרב רבי נתן וי"ע תלמידו המובהק של רביה"ק מוהר"ן וי"ע - עשרה בטבת תר"ה לפ"ק

ברבי"ז, אבל אחר ברהמ"ז נתפרדו כל המסובין מהשולחן והלכו כ"א לביתם לישן, אבל ר' נתן מרוב התרגשותו והתעוררותו ותבערת לבו כבר לא היה יכול לישן רק יצא מחוץ לעיר תחת ההר אצל הנהר בוג והי' צועק כל הלילה בקול גדול: "רבנו של עולם אין ברסלב ברענט א גרויסן פייער, פייער מיר דאס פייער אין הארצין אריין", ובכה כל הלילה מרוב תשוקה, ואח"כ בבוקר התפלל ותיקן בהתעוררות גדולה ובפרט תפלת "נשמת" הי' אומר בניגון המעורר הלב ועי"ז זכה למה שזכה להתגלות המוחין.

וכ"ז הי' חודש אלול תקס"ב, בעש"ת תקס"ב בא' מהימים נכנס לרבי"ז ואז התחיל לספר לפניו את כל לבו פרטי פרטיות וכל מה שעבר ועובר עליו ואז ציוה לו רבי"ז כמה הנהגות פרטיות (שיחות הר"ן קפה) כמו לומר ד"י פרקים משניות בכל יום, ומעל"ע בשבוע לא יאכל דבר מן החי ועוד.

ואח"כ יצא עמו מהבית והלכו יחד בחוץ אנה ואנה אצל הביהכ"נ הגדול, וההי' אותו בדיבוריו הק' המשיכים הנפש דיבורי התחזקות איך שאסור ליפול בדעתו משום דבר ומשום ברי' שבעולם יהי' איך שיהי'.

ובאמצע השיחה לקחו רבי"ז בידו הק' סביב כתפו ואמר לו בזה"ל: "און ווייטער איז זייער גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר השי"ת אזוי ווען מען רעדט זיך אויס פאר איין אמתען גוטען פריינט" ומיד נכנסו אליו הדיבורים בלבבו כאש בוערת ממש.

והבין תיכף כי עי"ז עצה זאת בוודאי יהי' נעשה איש כשר כראוי, כי כל מיני מחשבות שישבב הבע"ד בדעתו וכל מיני מניעות שימנעוהו כלום יספר לפני השי"ת, ויבקש מאתו רחמים ותחנונים על "כל" דבר שיעזרהו שיהיה כראוי לאיש הישראלי.

ומיד שהלך מרבי"ז נכנס בביהכ"נ הגדול ולא הי' שם שום אדם והתחיל לקיים זאת ולכו נמשך אז מאד מאד אחריו ית' בכללות הנפש.

כמה ימים אחר זה, באסרו חג סוכות אמר רבי"ז התורה בחד"א סי' מ"ח המדבר מענין תפלה וסוכה שמסופר לבנים, ור' נתן נתעורר מזה מאד כי עדיין לא נתקיימו אצלו ילדים ל"ע והזכיר א"ע לרבי"ז ענה ואמר רבי"ז: "ע"ז אתה צריך ליתן פדיון, ותיכף השיב ר' נתן: בלאו הכי חשבת ליתן לפדיון, ענה ואמר רבי"ז: "מעות איני צריך רק תראה להבין ששה כסאות בבחי' שש מעלות לכסא, ויש לזה שייכות להתנו קרא את יהושע שנא' בשבת תשובה (ד"א סי' ו) וכך הוה שר' נתן ז"ל עשה בחורף הזה לרבי"ז שש כסאות וכן זוכה אח"כ ליששה ילדים, חמשה בנים ובת אחת.

באותה שנה השיא רבי"ז את בתו במעוועוועדיווקא, אחר פסח כשהורר לעיר ברסלב שימשר' נתן על הדרך ושמע ממנו הרבה ד"ת ושיחות נפלאות, ובפרט התורה בליקוטי מהר"ן ח"ב (סי' מ"ח תניינא) איך שצריכים להיות עקשן גדול בעבודת השי"ת, ואף שנדמה לו שמרחקים אותו וכו' וכל מה שרוצה להיכנס יותר להקדושה נדמה לו שמרחקים אותו יותר צריך עי"ז התחזקות עצום ואז באמצע שיחתו הק' אמר לו בזה"ל: "א מענטש גייט אויף א שמאל בריקל נאר דער ניקר איז זיך ניט שרעקן!" ודע כי האדם צריך לעבור על גשר צר מאד מאד והכלל והעיקר שלא להתפחד כלל.

ומאז שנתקרב לרבי"ז התחיל להתמיד בתורה ובתפלה בדרך יוצא מן הכלל, ותמיד היו שפתותיו נעות בתפלה ובלימוד התורה.

ויתר כל הדברים איך שעלה ונתעלה ואיך שקיבל מפי רבי"ז וכל המאורעות הלא הם כתובים בס' פעולת הצדיק דבר דבור על אופניו.

והנה קודם שנתקרב ר' נתן לרבי"ז אמר לפני כמה אנשים: הנני משתוקק שיתקרב אלי איש לומדן ובעל לשון נפלא ואז הייתי יכול לבאר כל כתבי האריז"ל עד שאפילו נערים יודעי ספר היו יכולין ללמוד ולהבין כתבי האריז"ל, ואחר שנתקרב אמר רבי"ז לפני כמה אנשים ברוך ד' שהזמין לי רך בשנים אחד שאפילו דיבור אחד מדיבורי לא יהי' נאבד עוד.

ורבי"ז הפליג מאד בחכמתו (סי' תה) ובענוותנותו ופשוטותו (תו-ז), וכשיצא לאור הליקו"מ אמר לו רבי"ז: שכל הספר הוא שלך שאילו לא היית לא הי' הספר בעולם, כי עי"ז השתוקקותו תמיד לשמוע תורה מפי רבי"ז וכן עי"ז שהי' נזהר לרשום הכל על פני הכתב עי"ז נשאר הספר, ועוד כמה שבחים, ואמר עליו: "ווען גיט ער וואלט גיט געבליבן א בלעטל שמות".

לימים נסתלקה אשתו ונשאר לו ממנה ד' ילדים, הבכור ר' שכנא, השני ר' יצחק, השלישית בת מרת חנה צירל הרביעי ר' דוד צבי.

ונשא אשה זוגתו השני מרת דישעל ע"ה והיתה לה ב' ילדים כבר מבעלה הראשון, בנה ר' שמואל שמעלקא, ובתה מרת חי' ע"ה ולמוהר"ן נתן נדלו ממנה שני בנים ר' נחמן ור' יוסף יונה, כאשר רואים כל זה במכתביו בעלים לתרופה. המשך בעמוד ד'

בשנת ה' אלפים תק"מ נולד מוהר"ן ז"ל, לידתו והתגלותו היה בנעמירוב - אביו הי' הר"ר נפתלי הירץ ז"ל - ונתגדל אצלו בתורה בעושר ובהכמה - ושם אמו מרת חי' לאניא ע"ה, מוהר"ן הי' מספר כי אביו הגם שהי' סוחר ועשיר אבל זה הי' אצלו קביעות ללמוד בכל יום דף גמרא וכמו"כ לעבור על כל המדרש של פ' השבוע.

הותנו הי' הגאון הנאונים הצדיק המפורסם מגדולי דורו רבי דוד צבי אויערבאך זל"ה שהי' האב"ד בג' עיריות גדולות שאריגראד מאהליב וקרעמניץ ועל עוד פ"ג עיריות והי' מופלג מאוד במעלה. והעיד עליו הר"ה"ק רבי ברוך ממעוזבו שאליהו הנביא הולך עמו תמיד.

מוהר"ן הי' כבר אז מתמיד עצום ולמדן גדול בקי בש"ס ובפוסקים, עד כדי כך שהי' זוכר בעל פה כל תוס' ותוס' שבכל הש"ס כסדרן, וכ"ז עוד טרם שנתקרב לרבינו ז"ל, ובגיל י"ג נעשה התן הגאון הנ"ל - שם בתו אשת מורינו ר' נתן הוא מרת אסתר שיינדל ע"ה - והותנו קוה שחתנו זה ימלא מקומו ברכנות.

אחר ההתונה נתגבר ועלה עוד יותר בהריפותו ובקיאיותו בתלמוד ובכל הפוסקים ראשונים ואחרונים כשאר הגדולים אשר בארץ.

והנה כבר מילדותו נכסף לבבו לעבודת ד', ועל אף שהיה אז התנגדות גדולה על החסידים, אעפ"כ כשר' נתן הי' יושב בביהמ"ד ולומד, נתחברו אליו בני גילו אברכים חסידים ומענו עמו להוכיחו איך שהצדיקים הק' תלמידי המגיד הם באמת צדיקים גדולים ונראים מאד מאד, ומרוב דיבורים פעלו אצלו, ובפרט הבירו ר' נפתלי שמנעוריו הי' מגודל בין החסידים ובכך התחילו לנסוע אל צדיקי הדור אל הק' רבי ר' זושא ז"ע והרבי ר' ברוך ממעוזבו ז"ע, להה"ק ר' מרדכי מקרעמניץ ז"ע והה"ק ר' גדלי' מליניץ ז"ע, והה"ק ר' שלום מפראביטש ז"ע, והה"ק ר' אברהם דוב מחמעליניק ז"ע, והצדיקים היו משתעשעים עמו ומקרבים אותו למאד, ונתעורר ונכסף ביותר לקיום התורה לעובדא ולמעשה, ולבסוף נתחבר עם חסידו הר"ה"ק מבארדיטשוב ז"ע ונסע הרבה אליו, ומכל זאת הי' השתוקקותו וכיסופו להשי"ת גדול ונפלא מאד, ולפי רוב צמאונו והשתוקקותו לא הי' לו במה להשקט צמאונו ורעבונו.

הרה"ק מבארדיטשוב ז"ע חיבב מאד וקרא אותו בלשון חיבה "מיין נתעלע". וכן הלך מהספר הקדוש קדושת לוי נכתב עי' מוהר"ן ז"ל.

פע"א נסע יחד עם הרה"ק מבארדיטשוב על עגלה והגיעו לעיר קטנה והוצרכו לעלות עם העגלה על הר גבוה ומהמת שבעיירות הקטנות ע"פ רוב היו המקוואות בסוף העיר ע"כ עד שעלה העגלה לאט לאט אל ראש ההר, קפץ מוהר"ן ז"ל תומי' וטבל במקוה, ועשה זאת בזריזות עצום ועד שלא הספיק העגלה להגיע למעלה, כבר הי' מוהר"ן על העגלה, ושאלו הה"ק: וואו ביסמו געווען והשיב אין מקוה ענה ואמר: א ווא וועסטו זיין א גוטער איד כל הפליא מאד את זריזותו של מוהר"ן ז"ל.

אח"כ כשהגיעו אל הבהמ"ד ונכנסו להתפלל שם, ודרכו של מוהר"ן ז"ל הי' להתפלל בקול גדול, ונגש אליו הנבאי ואמר לו: אתה מבבל את הרבי, תתפלל בלחש, וכשראה זאת הה"ק ענה ואמר להנבאי אולי אני מבבל את האברך הזה, ורימו בידיו הק' למוהר"ן ז"ל שימשיך בתפלתו וא' יתפעל כלל.

וכהנה יש המון סיפורים איך הרה"ק מבארדיטשוב ז"ע חבב ואהב מאד את מוהר"ן ז"ל והפליג בגדולתו, אעפ"כ החסידים שהסתופפו שמה לא היו לפי רוחו, ובפרט למה גדול ולב רחב כמותו לא מצא חברים כדוגמתו.

פע"א נפל עליו מרירות גדול מענין העליות והירידות שלו וכו' (והסיפור באריכות בפעולת הצדיק סי' שצה) ונכנס בביהכ"נ הגדול - שכבר הי' סגור - דרך איזה חלון, ועלה בעזרת נשים והתחיל לומר תהילים בבכי רבה ובכה ואמר מזמור אחר מזמור מה יהי' תכליתו בזה העולם ומרוב מרירות לבבו נפל על הארץ בכל פעם והשתמח בפשיטת ידים ורגלים ובכה בלי מעצור ולא הי' יכול לקר את צער לבבו עד שהגיע לקאפיטל נון והתייגע מאד ובאמצע בכייתו נרדם כך ע"ה וארץ ויישן ויחלם והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והתחיל לעלות, והלך קצת ונפל ועלה עוד קצת וזרז ונפל וכן עוה"פ וכל פעם כל מה שעלה יותר היתה הנפילה יותר גדולה ושוב עלה לרום המדרגות ואז נפל ולא יכול לעלות עוד אז בא אליו אחד ואמר לו בזה"ל "דראפע זיך און האלט זיך!"

באותו תקופה נכנס רבינו דודר בעיר ברסלב והי' מוכיר כמה פעמים איך זע א נייע נשמה אין אוקריינא נאנט צו ברסלב והפליג מאד כמעלת הנשמה הזו, ולא ידעו למו רבי"ז מכוון ביני לבני הוה מה דהוה ומוהר"ן ז"ל נסע לרבי"ז (עי' פעולת הצדיק סי' שצט ואילך) וכשנכנס בפעם הראשונה הכיר ר' נתן את רבי"ז ואמר הלא זה תואר האיש שאמר לי דראפע זיך און האלט זיך.

כבר בשבת הראשונה שהי' אצל רבי"ז נתעורר בתשוקה עצומה אליו ית' בכללות הנפש ממש, והי' ר' נתן ז"ל מספר: למה זכה כ"כ לקבל מרבי"ז, כי הי' דרכו לבא לרבי"ז בשבתות החורף ורבי"ז אמר אז תורה נוראה ונפלאה מאד ביראה גדולה ובדיקות וחיות אמיתית - והתלמידים אף שהיה להם השגה

קצת שעות וישיורים למען חילול השם ופיקודי הקדוש מאור עינינו מוטיב הדיבורי נתייץ תלמודי המובחן של רחוק מורחין זי"ע - קשה כפנת תיח"ל לפיק

והנה כאמור אחד מספרי רבי נתן ז"ל הוא הספר עלים לתרופה מכתבים, והגאון הצדיק רבי נחמן אב"ד טשערין זצ"ל כתב עליו הקדמה, ובס"ד יועתק תמצית דיבוריו - ועפ"ז יועתקו שיהות וסיפורים השייך לכ"ו.

השמירת הזמן והזריזות של מוהרנ"ת זי"ע הי' נפלאות וכדלה"ל, ובו נתיקיים לא ימוש מתוך האהל כי לא מש מתוך אהליו של תורה של רבינו אור האורות בעל ליקוטי מוהר"ן זי"ע - ולשון הרב שם: "מעולם לא ראינו ולא שמענו מאיש אחד שישרת את רבו כמו שראינו אצל"ו והי' דבוק ובמל' לגמרי רביז"ל ולתורתו הק'.

והנה עוצם זריזותו היה חידוש נפלא ונורא מאד.

א - כי זכה ללמוד הרבה בפשיטות ש"ס ופוסקים ומדרשים וזוה"ק וספרי קבלה ושאר ספרי קודש עד שכל מי ששמע מסדר לימודו קצת הי' משער בלבו כי אי אפשר אם לא שתאמר שיומם ולילה אינו עוסק רק בסדר לימודו.

ב - הי' עוסק הרבה בעבודת ד' עבודה זו תפלה כי הי' מתפלל תפלתו בכח עצום ובהתלהבות גדול ובדיקות נפלא. גם הי' עוסק הרבה בתפלה ותחנונים בתמימות ופשיטות גדול, כי הי' רגיל לומר בכל יום הרבה מזמורי תהילים בהתעוררות גדול ובכחי' עצומה ובקולות וצעקות גדולות ובלב נשבר באמת כזה אשר כל השומעים תצילנה אזניהם.

ורבים רבים מישראל שלא הכירוהו נתעוררו לתומם בהתעוררות גדול דקדושה ע"י ששמעו התהילים וההצות שלו ותפילותיו.

גם הי' עוסק בכל יום להתבודד ולפרש שיהתו לפני השי" בתחנונים שעות הרבה.

עד שכל מי ששמע סדר עבודת התפלה שלו הי' משער כי אי אפשר רק שמבלה כל ימיו ולילותיו על תפלה ותחנונים

ג - הי' עוסק הרבה בכל יום לחדש חידושי תורה נפלאים ע"פ ההקדמות של רביז"ל ולסדרם ולכתבם.

גם הי' עוסק בספרי רביז"ל לסדרם ולכתבם בכמה אופנים.

ולעשות קיצורים ומוזה נעשה הליקוטי עצות והקיצור ליקו"מ.

ולסדר הליקוטי תפלות הי' לו עסק גדול מאד מאד.

ולכד כ"ז כ' הרבה מכתבים בדברים המשיכים את הנפש לאנשים רבים שזכו לשתות בצמא דבריו.

ומי ששמע וידע מסדר הכתיבה שלו הי' משער כי בלתי אפשר רק כאם עוסק תמיד רק בכתיבה.

ד - וביותר מזה העסק לבנות הבהמ"ד ע"ש רביז"ל ועסקי הדפסת ספרי רביז"ל שהי' מבלה זמן רב בכ"ז

ה - ויותר ע"ז מה שזכה ללמד מתורת רבו לאחרים והי' מבלה הרבה זמן ע"ז לקרב בנ"א לעבודת השי" ולעסוק עמהם.

והרי בכל דבר מאלו החמש ענינים הכוללים הרבה הי' נראה כאילו טרוד רק בזה - - - והי' באלו השנים עמוס התלאות ובעניות בלתי ישוער - ובכ"ז זכה לצנח על מלאכת בית ד', ולזכות לשלימות בתורה היינו לבלות כ"כ זמן בעסק לימודו, לשלימות בתפלה בכל פרטיה, ושלימות בכתיבת חידושי תורה, ושלימות בהקמת הביהמ"ד והדפסת הספרים, ושלימות בהעמדת תלמידים הרבה - ע"י הפלגת זריזותו ושמירת הזמן שלו.

וכבר נזכר לעיל מ"ש הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע על זריזותו - והנה רביז"ל מביא בספר המדות זריזות אות א': "ע"י זריזות זוכה להיות רועה נאמן וכו'" - וסיפר הרב מטשערין זי"ע ששמע מאנ"ש הזקנים שעינין זה אמר רביז"ל בפירושו על מוהרנ"ת ז"ל.

ובע"ה רגל ההילולא שהיו אנ"ש בכל הדורות מתכנסים לדבר וברוך כלל לא הי' יותר מלחם ודג מלוח מרוב עניותם - ושתי שי' הם - כי הוא רבין לאמור זיך צוטייליך צוואמען מיט די ירושה" ונכנס לשיחה ארוכה, שהי' להחיות ולמשיב נפש - וככה נהגו אנ"ש מדור דור.

וגם אנו נלך בגן שלקט שושנים ופרחים למעום מעט מיערת הדבש, ויהולק לכמה ערכין נאבל כמובן כמה וכמה דברים שייכים לכמה מהערכין, גם יש הרבה דברים מענין לענין.

ואלו הן: שמירת הזמן - זכרון בעלמא דאתי - שתיקה ומבלגנות - עינים - תורה - תפלה - חיבוריו הק' - עסק הקלוזי והדפסה - העמדת תלמידים - הדרכות - עצות וישועות - פרנסה - שידוכים - שלום בית - גידול והיגון הבנים.

המשך בגליון הבא בעה"י

ב"י ברסלבע חסידים, דאס ווער עס האט געלערנט מער "ליקוטי ה'לכות" ער האט זיך בעסער דערהאלטן, ווארום אויף יעדעס איינעם גייט איבער צרות און יסורים וכו' וכו' ו, ס'איז נישטא קיין איין מענטש אויף דער וועלט וואס קען זיך בארימען אז אויף אים גייט נישט דורך אן איבערגייטיק, עס איז ני שטא אזא זאך, יעדער מענטש האט זיך זיין פעקל צרות, יעדער מענטש האט זיך זיין נסיונות, יעדער מענטש האט זיך זיין פרא בלעמען וכו' וכו', און דער הייליגער רבי נתן זי"ע ער האט התחזקות פאר יעדן איינעם, ווארום זיינע ווערטער איז ממש דערקוויקניגס ווערטער פאר יעדע צעבראכענע נשמה, אז וואויל איז דעם איד וואס מאכט זיך א שיעור ר' יעדן טאג אין די הייליגע ספרים "ליקוטי ה'לכות", וואס דעמאלטס נישט נאר ער וועט האבן התחזקות נאר ער וועט אויך קענען מחזק זיין אנדערע, איך האף אז דו וועסט מיך פאלגן און זיך מאכן א שיעור אין "ליק וטי ה'לכות" וועסטו שפירן אן אנדערע חיות אין לעבן.

אמונה אין בורא כל העולמים
שטארק זיך אין אמונה פשוטה אין בורא כל עולמים, וועסטו זען וועסט האבן אן אנדערע לעבן, ווארום ווער ס'קאט אמונה אין בורא כל עולמים, איז זיין לעבן גאר גאר אנדערש, אלעס פירט זיך אים גלייך, ער ווייסט ווי אזוי עס פירט זיך דארף אזוי זיין, ווי די תי"ל זאגן (חולין ו) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; א מענטש כאפט נישט קיין קלאפ אין פינגער'ל איידער מען רופט אויס אויבן, אלעס ווערט געפירט פון אויבן, איבערדעם פאל נישט אראפ.

התמדה בלימוד התורה
וואויל איז דעם וואס ער לערנט יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן תרגום, און ער לערנט זייער אסאך פרקים משניות, און אסאך דפין גמרא, מיט אסאך סימנים שולחן ערוך, און אסאך דפין זוהר, מיט אסאך דפין תיקונים, דאס וועט דיך בלייבן, די אנדערע זאכן איז שטותים און הבלים, וואס א איד איז זוכה און כאפט אריין תורה און תפלה מצוות און מעשים טובים, דאס גייט פאר אים, ווי דער הייליגער תנא רבי יוסי בן קיסמא האט געזאגט (אבות פרק ו) אין מלויין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד; און דאס איז דעם הייליגן רבינ'ס זאך, זע קיינער זאל דיך נישט פארקומען מיט דיעות פון זוכה וכו' וכו', דעם רבינ'ס זאך איז נאר אומקערן זיך צו בורא כל עולמים, נאר טראכטן פון תכלית הנצח, ס'וועט קומען א טאג א שעה א רגע וואס מען וועט דארפן איבערלאזן די וועלט, און מען נעמט מיט זיך גארנישט מיט, נאר תורה און תפלה מיט דיבורי אמונה.

די חשיבות פונעם ספר ליקוטי ה'לכות
עס איז פארוואקסט אין אלע דורות

מרכז היכל הקודש חסידי ברסלב

בנשיאות כ"ק מרן מוהר"א שליט"א
וויליאמסבורג יע"א

287 העיווארד סט.

זמני תפלות שב"ק בבית מדרשינו
מנחה עש"ק 45 מינוט אחר זמן הדה"נ
אחר התפלה שיעור קצר בפרשת השבוע
תפלת שחרית ברכות 9:45
הודו 9:55
קידושא רבא אחר התפלה
עם לימוד סיפורי מעשיות
מנחה שב"ק 25 מינוט אחר זמן הדה"נ

ברכת שבתא טבא
הנהלת הקהלה

בתורתו של מוהרנ"ת ז"ל - כי כן הנהיג תלמידו המובהק מורינו רבי נחמן מולטשינער ז"ל, ובדרך כלל לא הי' יותר מלחם ודג מלוח מרוב עניותם - ושתי שי' הם - כי הוא באמצע החורף - ודיברו ביחד באהבה והי' ר' נחמן ז"ל אומר: "דער הייליגער ר' נתן זי"ע האט אונז איבערגעלאזט א גרויסע ירושה וואס ער האט באקומען פון הייליגן רבין לאמור זיך צוטייליך צוואמען מיט די ירושה" ונכנס לשיחה ארוכה, שהי' להחיות ולמשיב נפש - וככה נהגו אנ"ש מדור דור.

וגם אנו נלך בגן שלקט שושנים ופרחים למעום מעט מיערת הדבש, ויהולק לכמה ערכין נאבל כמובן כמה וכמה דברים שייכים לכמה מהערכין, גם יש הרבה דברים מענין לענין.

ואלו הן: שמירת הזמן - זכרון בעלמא דאתי - שתיקה ומבלגנות - עינים - תורה - תפלה - חיבוריו הק' - עסק הקלוזי והדפסה - העמדת תלמידים - הדרכות - עצות וישועות - פרנסה - שידוכים - שלום בית - גידול והיגון הבנים.

להשיג הגליון ולהערות: בבית מדרשינו: 287 Heyward St.

או לשלוח - Sfas hanachal 543 Bedford Ave. #235 Brooklyn N.Y. 11211 yoel72@gmail.com

הגליון נתנדב לזכות אשר זעליג בן אסתר ווי רבקה שנידל בת שרה יעורר השי"ת שיוכו לרב נחת מכל צאצאיהם ויהיה ביתם מלא מכל טוב